

Onbeş günlük
DÖRÜM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 12 (118) ----- 1 Temmuz 1978 -----

İÇİNDEKİLER:

1. TKP MK'nin Bildirisi
2. TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın Yugoslavya Komünistler Birliği'nin XI. Kongresine mesajı
3. TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın "Ulusal Demokratik Cephe" sorunu üzerine "TKP'nin Sesi" radyosunda yaptığı konuşma
4. TKP MK'nin Bildirisi
5. Türk-Sovyet ilişkilerinde yeni gelişmeler

B İ L D İ R İ

Amerikan emperyalistleri, yerli işbirlikçileri, Türkiye'nin Doğu illerinde, Kürdistan'da bir çıban başı köpartmak çabasındadırlar. Bu bölgede silâhlı, ateşli bir provokasyon ocağı tutuşturmaya çalışıyorlar. Hakkâri ilinin Şemdinli bölgesinde İran'dan gelen Barzaniciler kendilerine karşı olan bir gurupla bir aydır kıran, kırana savaşıyor. Yörede yaşayan Kürt halkını da bu ateşin içine çekmek istiyorlar. Bu provokasyonu Amerikan emperyalistleri, CIA tezgâhlamıştır. Böylesi bir tutum, son NATO tepe toplantısının gerginliği daha da arttırma, yeni yeni savaş ocakları yaratma amaçlarıyla uyum içindedir. Bu plânı destekleyenlerin bir kolu Türkiye'de, bir kolu Tahran'da, bir kolu da Pekin'dedir.

Demirel'lerin, Türkes'lerin gövde gösterileri hükümeti devirme çağruları, Malatya, Kars, Iğdır olayları, gerici ayaklanma provokasyonları bu CIA plânının içindedir. Çin Dışişleri Bakanının Ankara'ya ve Tahran'a gelişi bu plânla bağlıdır. Şemdinli'de çarpışanların üzerinden Çin silâhlarının çıkması da bir rastlantı değildir. Maocuların değişik kolları, Perinçek'çiler, Tikko'cular ve ötekiler aynı provokasyon plânında değişik roller alıyorlar.

Emperyalistlerin amaçları şunlardır: Birincisi, Türkiye üzerinde Amerikan diktasını daha pekiştirmek, gelişen anti-Amerikan, anti-emperyalist hareketi kırmak, faşist tırmanışı hızlandırmak ve bugünkü hükümete geri adım attırmak, olmazsa yıkmak çabalarını güçlendirmektir. Anti-Sovyetizmi, anti-komünizmi, TKP düşmanlığını alabildiğine körüklemektir. "Hürriyet" ve "Tercüman" gibi büyük burjuvazinin yayın organları, CIA'nin, MIT'in yönetiminde bu provokasyon kampanyasının başını çekiyorlar.

İkincisi, Türkiye'de uyanan Kürt halkının bu uyanışını, ulusal demokratik istemler için savaşımını ezmektir. Kürdü Kürde kırdırmaktır. Türk ve Kürt halklarının emperyalizme, faşist tırmanışa karşı savaş birliğini kırmaktır.

Üçüncüsü, daha geniş olarak Yakın Doğu'da İsrail saldırganlığına karşı savaşan Arap halkları, özellikle Irak ve Suriye'deki ilerici güçlerin üzerinde Amerikan emperyalizminin baskısını yoğunlaştırmak, İran'da gelişen halk hareketine karşı kanlı Şah rejimini desteklemektir.

Emperyalistler, Türkiye'de gerici egemen çevreler, Demirel, Türkes gibileri her zaman böylesi provokasyon plânlarından yararlanmış, onların uygulanmasına destek olmuşlardır. Onlar her zaman Kürt ağalarını, beylerini korumuş, Kürt halkını, Kürt köylüsünü kırmışlardır. Orduyu bu kırımlara alet etmişlerdir. CIA'nin, MIT'in borazanlığını yapan gerici basın silâhlı kuvvetlere yine böyle bir tepelme hareketi için çağrıda bulunuyor. Ordunun içinde bu tutuma karşı olan yurtsever er, assubay ve subaylara karşılık, bu plânı destekleyenler de vardır.

TKP böylesi bir durumda yalnız Kürt halkını uyarmakla kalmıyor. Emperyalizmin bu provokasyon plânına alet olma^{mak} için, Kürt ve Türk emekçilerinin eylem birliği kurması için savaşıyor. Halkı, yurttaşları kırdırmamak için, işçi sınıfını, tüm ulusal, demokratik güçleri birliğe çağırıyor. Olaylar, gelişmeler gösteriyor ki, TKP'nin tüm ulusal demokratik güçlere yaptığı çağrı günceldir.

Kürt halkının bu cephe birliğinde yerini alması bir zorunluktur. Emperyalizmin, onların ajanlarının provokasyonlarını bozmak için bütün ulusal, demokratik güçler birleşin !

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

19 Haziran 1978

YUGOSLAVYA KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ'NİN XI.KONGRESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Yugoslavya Komünistler Birliği'nin XI.Kongresi'ni kardeşçe selâmlar, çalışmalarında başarılar diler.

Türkiye ve Yugoslavya komünistleri arasında çok eskilere uzanan kardeşçe savaş bağları vardır. Bu bağlar proletarya enternasyonalizmi ile örülmüştür. Bununla birlikte ilk kez bir TKP delegasyonu Yugoslavya Komünistler Birliği'nin kongresine, partinizin böyle yüksek bir forumuna katılıyor. Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin Berlin Konferansı, eski bağları canlandırma yolunda bir etken oldu.

Yugoslavya Komünistler Birliği bu kongresinde, sosyalizmin kuruluşunu daha da geliştirme, Yugoslavya halklarının, emekçilerinin genliğini arttırma sorunlarını ele alıyor. Yugoslavya Komünistler Birliği'nin ülke yaşamındaki rolü büyüyor. Sosyalist Federatif Yugoslavya Cumhuriyeti, emperyalizme karşı, barıştan yana bir dış politika izliyor.

Günümüzün dünya çapında en önemli sorunu, barış, güvenlik, yumuşama ve silâhsızlanma için, yığınsal insan kırma silâhlarına, Nötron bombasına karşı savaşımdır. Sovyetler Birliği, sosyalist dünya sistemi, bu savaşımın başını çekiyor. Halkımız da bu savaşımın içindedir. TKP, dünyada, Avrupa'da, Balkanlar'da kalıcı bir barış için, Türkiye'nin bütün komşularıyla, sosyalist ülkelerle, ulusal bağımsızlığı için savaşan ülkelerle dostluk ve işbirliği ilişkilerini derinleştirmesi için savaşıyor. Amerikan emperyalizmi, NATO'nun egemen çevreleri yeryüzünde silâhlanma yarışına körük-

luyorlar. Pekin yöneticileri, bu en gerici, en saldırgan çevrelerin politikasına destek oluyor. Dünyada sosyalizmin ve barışın güçlenmesi, emperyalizme karşı savaşıyor işçi sınıfını, ulusal kurtuluş hareketlerini güçlendiriyor.

Emperyalizmin ülkemize baskısı yoğunlaşıyor. İşbirlikçi büyük burjuvazi, gerici, faşist güçler kanlı saldırılarını, provokasyonlarını sürdürüyorlar. Amerikan emperyalizmine, NATO'nun egemen çevrelerine dayanan bu güçler faşizme tırmanıyor, halkımızı kanlı bir iç savaşa zorluyorlar. Bu somut tehlikeye karşı en başta komünistler, tüm ulusal demokratik güçler ardıcıl bir savaş yürütüyor. İşçi sınıfı, ulusal bağımsızlık ve demokrasi hareketinin başını çekiyor. Sendikalar, ilerici gençlik ve kadın örgütleri, barış örgütü, demokratik meslek örgütleri bu savaşta aktif yer alıyorlar. Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının, tüm ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini kurmak, bu güçleri anti-faşist, anti-emperyalist bir plâtförmda bir araya getirmek için çalışıyor.

1978 1 Mayıs'ı, işçi sınıfının, halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı savaşında yeni bir aşama oldu. Geniş emekçi yığınlar 1 Mayıs Alanı'nda "TKP'ye özgürlük!" belgisini haykırdı. TKP, Marksizm-Leninizm ilkelerinden ödün vermeden yasal çalışma hakkını elde etmek için savaşıyor. Uluslararası komünist hareketin proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliğini savunuyor.

Değerli yoldaşlar,

TKP Merkez Komitesi, Yugoslavya Komünistler Birliği'nin XI. Kongresi'ne, partinizin barış ve sosyalizmin güçlenmesi uğrunda savaşına başarılar diler.

Komünist selâmlarımızla

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

adına

Genel Sekreter

İ.Bilen

19 Haziran 1978

TÜSTAV

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın
"Ulusal Demokratik Cephe sorunu" üzerine "TKP'nin Sesi"
radyosunda yaptığı konuşma

Soru: TKP MK'si 9 Haziranda Tüm Ulusal Demokratik Güçlere bir Çağrıyla başvurdu. TKP'nin Ulusal Demokratik Cephe tezini ilk kez ortaya atmadığı biliniyor. Günümüzün koşullarında bu çağrının özelliği nedir ?

Yanıt: Ulusal Demokratik Cephe sorunu, halkımızın en temel, yakıcı, vazgeçilmez, güncel sorunudur.

TKP kurulduğu günden bu yana sürekli olarak Ulusal Demokratik Cephe sorununa ayrı bir önem vermiştir. Komünistler, ulusun bütün ilerici güçlerini savaşta birleştirme, bu güçlerin bağlaşıklığını kurma eylemini başa almışlardır.

Emperyalizme karşı tek cephenin ilk biçimi Ulusal Bağımsızlık Savaşı günlerinde oluştu. TKP, "Kuvayi Milliye"yi, ulusal güçlerin birliğini en zor koşullarda savundu, yaşama geçmesinde önyak oldu. Bu cephede yer alan güçler arasında komünistler, büyük bir özveriyle, yiğitlikle salgıncılara karşı savaştılar. Burjuvazinin hıyanetine karşılık, halkın çıkarlarını, ulusal çıkarları en başta tutmak yolundan ayrılmadılar. Büyük kurbanlar vermelerine karşın, birinci ve ikinci kongrelerinde ulusal bağımsızlık savaşını sonuna kadar götürmeye and içtiler ve bunu uyguladılar, uyguluyorlar.

O günden bu yana uluslararası ve ulusal koşullar, sınıfların yer alımı, güçler oranı çok değişmiştir. İşçi sınıfı halkın savaşında başı çeken ana güç olmuştur. Burjuvazinin iç ayrışmaları derinleşmiştir. İşçi sınıfının bağlaşıklık kuracağı güçlerin çevresi genişlemiştir. Politik durum, ulusal demokratik güçlerin cephesini güncel bir zorunluk yapıyor. Türkiye üzerinde emperyalizmin baskısı artıyor. Karşımızda NATO, Amerikan emperyalizmi, işbirlikçi büyük burjuvazi baş düşman olarak duruyor. Faşizm sürekli tırmanıyor. Emperyalizmin baskısı ve faşist saldırı, işçi sınıfımızın, halkımızın üzerinde olduğu gibi, ikircimli tutumlu hükümet üzerinde de yoğunlaşıyor. Bu durumda CHP'nin sola açılan kanadı işçi sınıfının, emekçi yığınların savaşına yaklaşıyor.

Bütün bunlar, ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini kurmanın hem olanaklı, hem de zorunlu olduğunu gösteriyor.

Emperyalizme, NATO'ya, işbirlikçi büyük burjuvaziye, faşist

tırmanışa, gericiliğe karşı savaşta böylesi bir cephe, güç birliği kurulmadan başarı kazanılamaz. Ulusal bağımsızlık elde edilemez. Halkın demokratik erki, ileri demokrasi kurulamaz. Sosyalizme yol açılmaz. Bölgemizde kalıcı bir barış, güvenlik sağlanamaz.

Bu savaş cephesi, bu ulusal bağlaşıklık halkın, ulusun en geniş katmanlarını: Proletaryasından, işçi sınıfından, kentin, köyün emekçi yığınlarından, ulusal burjuvazinin sola açılan kesimine kadar halkın bütün güçlerini kucaklamalıdır.

Lenin bize, hiçbir zaman kafamızdan çıkarmıyacağımız bir öğüt vermiştir. Lenin, bir olayın üzerinde öngül bir direnişle durur, onu kesinlikle vurgular. Der ki:

"Kendisinden daha güçlü olan bir düşman, ancak son kertesine kadar bir güç gerilimiyle, düşmanlar arasındaki en küçük çatlak genişletilirse,...her ülkede burjuvazinin değişik gurupları, bölümleri arasındaki en küçük çıkar çelişkilerinden yararlanılırsa ve aynı zamanda geçici bir bağlaşıklık olsa da, sallantılı ve koşula bağlı olsa da, pek öyle sağlam ve güvenilir olmasa da, sayıca büyük bir bağlaşıklığı kendinden yana kazanmak için en küçük olanaktan, en büyük bir özen ve ayıklıkla, ustaca ve akıllıca yararlanılırsa yenilgiye uğratılır. Bu gerçeği anlamayan Marksizmden hiçbir şey anlamıyor demektir."

TKP, biz komünistler, Lenin'in bu öğütünü, bu Leninci ilkelere kılavuz edinmişizdir. TKP'nin Ulusal Demokratik Cephe politikası, Leninci ilkelere oturtulmuştur.

BİLDİRİ

Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan Politik Belge ve bir sıra anlaşma, çıkarılan Ortak Bildiri, Türk-Sovyet ilişkilerinde yeni bir dönemin açıldığını gösteriyor. Bu gelişme, NATO ve Amerikan köleliğinden kurtulmak için halkımızın yürüttüğü savaşta daha geniş olanaklar sağlıyor. Bu anlaşmalar, Lenin ve Atatürk'ün temelini attığı Türk-Sovyet dostluk ve kardeşliğini yeniden canlandırma, daha da geliştirme yolunda atılan önemli bir adımdır. TKP, komünistler imzalanan bu belgeleri yürekten selâmlıyor.

TKP kurulduğu günden bu yana Sovyetler Birliği ile dostluk ve iyi komşuluk ilkesini savunmuş, bu ilkenin yaşama geçmesi için savaşagelmıştır. Proletarya enternasyonalizminin ilkelerinden,

Lenin'in partisi SBKP ile kardeşlikten, dünyada barışın kallesi, ulusal bağımsızlık savaşlarının güç kaynağı SSCB ile dostluktan hiçbir zaman vazgeçmemiştir. Birçok komünist bu uğurda canını vermiştir.

Sovyetler Birliğinin ardıcıl Leninci barış politikası, TKP'nin işçi sınıfının, ilerici, demokratik güçlerin, halkımızın savaşları ve ulusal burjuvazinin içinde gerçekçi, sağ duyulu eğilimlerin ağır basması sonucunda bugünkü gelişme sağlanmıştır. Büyük komşumuzla dostluk ilişkilerinin bu denli gelişmesi, tüm ulusal demokratik güçlerin ortak bir kazanımdır.

İmzalanan belgeler, bölgemizde, Avrupa'da ve dünyada barış ve güvenliğin, silâhsızlanma yolunda girişimlerin güçlenmesine önemli katkıda bulunuyor. Emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık, gericiğe, faşist tırmanışa karşı demokrasi ve özgürlük için savaşımın olanaklarını genişletiyor. İşçi sınıfımıza, halkımıza bu savaşta güç kaynağı oluyor.

Emperyalizm, işbirlikçi, gerici çevreler ülkemizi, ekonomik, politik her türlü bunalımın burjacına itmiştir. Bu bunalımdan, bu yıkımdan kurtulmak savaşında karagün dostumuz Sovyetler Birliği halkımıza yeniden dost elini uzatıyor. İmzalanan bu anlaşmalarla ulusal ekonomiyi geliştirmek, ekonomik bağımsızlığı kazanmak yolunda ülkemizin önünde yeni olanaklar açılıyor.

Emperyalizmin yaydığı "Sovyet tehlikesi" yalanı giderek çöküyor. İkili anlaşmalarıyla, üsleriyle işbirlikçi büyük burjuvazinin izlediği NATO'culuk, soğuk harpçilik politikasının temel dayanakları sarsılıyor. Böylelikle ülkemizde anti-komünizm, anti-Sovyetizm güçten düşüyor. Bu süreçler, ulusal demokratik güçlerin eylem birliği için elverişli bir ortam yaratıyor.

Bu olumlu gelişmeyi baltalamak isteyen güçler, emperyalizm, işbirlikçi büyük burjuvazi, gerici faşist güçler, Mao'cular ağır bir darbe yediler. Ama barışın, Türk-Sovyet dostluğunun, ulusal bağımsızlığımızın, demokrasinin, özgürlüklerin, halkımızın düşmanları boş durmuyor. Sovyetler Birliği ile gelişen dostluk ilişkilerine azgınca karşı çıkıyor, anti-komünist, anti-Sovyetik provokasyonlarda ayak diriyorlar. Faşist tırmanışa sürdürüyorlar. Kimi küçük burjuva çevreleri ise bağlanan anlaşmaların içeriğini boşaltmaya, önemini küçültmeye yönelik bir tutum alıyorlar.

TKP, Türk-Sovyet dostluğunu, bağlanan anlaşmaları, imzalanan belgeleri emperyalizmin, gerici faşist güçlerin, Mao'cuların sal-

dirilarına karşı savunuyor. Onları işçi sınıfına, geniş emekçi yığınlara maletmek için var gücüyle savaşıyor. Hükümet, imzaladığı anlaşmaların gereklerini yerine getirmelidir. Bunun güvencesi, emperyalizme bağımlılığı kırmak, gerici faşist güçlerin saldırılarını ezmek, faşist tırmanışı önlemektir. İşçi sınıfı, halkımız bunu istiyor. TKP bu amaçla bütün ulusal, demokratik güçleri cephe birliğine çağırıyor.

Yaşasın Türk-Sovyet dostluğu !

Yaşasın bu dostluğu savunan ulusal demokratik güçlerin birliği !

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

27 Haziran 1978

Türk - Sovyet ilişkilerinde yeni gelişmeler

21-25 Haziran günlerinde başbakan Ecevit Sovyetler Birliği'ni ziyaret etti. Bu ziyaret sırasında başbakan Ecevit, SBKP MK Genel Sekreteri ve Yüksek Prezidyum Konseyi başkanı L.İ. Brejnev kabul etti. Görüşmelerden sonra, Türk-Sovyet ilişkilerinin yeni bir düzeye ulaştırılmasını içeren bir siyasal belge imzalandı. Bunun yanı sıra, iki ülke arasında Uzun Vadeli Ticaret ve Sanayi İşbirliği Anlaşması, Kültür anlaşması, Kıta sahanlığı Anlaşması ve Tır Hattı Anlaşması imzalandı.

İmzalanan siyasal belgede iki ülkenin birbirinin içişlerine karışmama ve ortaky ^{çıkarm} ilkelere uygunluk biçiminde gelişen iyi komşuluk ve dostça işbirliği ilişkilerinin daha da güçlendirilmesi yolundaki kararlılıkları belirtildi. Siyasal belgede "Tehdide ve kuvvet kullanmaya başvurmama ve topraklarının diğer devletlere karşı saldırı ve yıkıcı faaliyetler için kullanılmasına izin vermemeye" ilkesi vurgulandı. İmzalanan Ekonomik İşbirliği Anlaşmasında ise, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında ticaret ve sanayi ilişkilerinin mali potesininin 1 milyar dolara aşması öngörüldü. Anlaşmada, Sovyetler Birliğinin Türkiye'ye 1978 de 1 milyon ton, gelecek yıllarda ise 3 milyon ton petrol vermesi, Türkiye'de petrol

ve doğal gaz arama işlerine katkıda bulunması kararlaştırıldı. Yayınlanan ortak bildiride ise, Türkiye ile Sovyetler Birliğinin, iki ülke arasında iyi komşuluk ilişkilerinin ve çok yönlü işbirliği ilişkilerinin geliştirilmesinden . . . yana oldukları, dünyada güvenliğin gerçekten sağlanması, barışın güçlendirilmesi, silahlanma yarışının durdurulması, etkin uluslararası kontrol altında nükleer silahlar da dahil olmak üzere genel ve tam bir silahsızlanmaya yönelik etkili önlemler alınması için çaba harcıyacakları belirtildi.

Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında imzalanan bu önemli belgeler Türkiye İşçi sınıfının, emekçi halkımızın, barıştan yana tüm ulusal demokratik güçlerin büyük bir kazanımıdır. Özellikle siyasi belge, bölgemizde, dünyada barışa ve yunuşmaya çok önemli katkıda bulunacaktır. SBKP MK Genel Sekreteri L.İ. Brejnev yoldaş, Minsk'te yaptığı konuşmada " bu belge, Lenin ve Atatürk tarafından temeli atılan iki ülke arasında iyi komşuluk ve dostluk ilişkilerinin yeni bir düzeye ulaştığının somut bir göstergesidir" dedi. Başbakan Ecevit de, "bu belge, iki komşu ülke arasında dostluk ve karşılıklı güvenin arttığını kanıtlıyor" dedi. Türk-Sovyet ilişkilerinde bu olumlu gelişme halkımız, tüm emekçiler ilerici kuruluş ve örgütler arasında büyük bir sevinçle karşılandı. TKP MK 27 Haziran günlü bildirisinde Türk-Sovyet dostluğunun yeniden, ulusal kurtuluş savaşı yıllarında olduğu gibi canlandırılmasını coşkuyla selamlıyor. Sovyetler Birliği ile dostluk ilkesi tüm ulusal demokratik güçleri emperyalizme ve iç gericiliğe karşı savaşta birleştiren güçlü bir etkidir.

Maocu " Aydınlık", faşist MHP yayın organı "Her Gün", AP yayın organı "Son Havadis" gibi birkaç gazete dışında demokratik basın Ecevit'in Sovyetler Birliği gezisini dünyada, bölgemizde barışa, ulusal çıkarlarımıza uygun olarak değerlendirdi. Gerici faşist güçler, Maocular Türk-Sovyet ilişkilerini baltalamak için anti-Sovyetizm, anti-komünizm temelinde daha da bütünleştiler. Bunlar elbirliği ile Doğu Anadolu da, ordu içinde provokasyonlara hız verdiler, kanlı terörü yoğunlaştırdılar. Böylece ilerici güçlerin NATO elebaşlarına, Pekin'li karşı devrimcilere, onların ülkemizdeki işbirlikçi/gerici-faşist güçlere, maoculara, halk ve barış düşmanlarına karşı savaşınⁱⁿ Türk-Sovyet dostluğunu güçlendirme savaşıyla bağlı olduğu bir kez daha kanıtlandı.